

OBSAH

Ke zveřejňování díla Rudolfa Steinera 10

První přednáška, Dornach 2. dubna 1921 11

Oprávněná existence materialismu v 19. století z něhož zůstává jen poznání materiálního světa. Teoretický materialismus musí být překonán. Teoretický materialismus je jako zrcadlo vývoje v 19. století, ve kterém bylo fyzické tělo a zvláště jeho organizace nervově-smyslová vytvořena jako dokonalý otisk duševna-duchovna. Moric Benedikt – myšlení, které je zcela vtištěné do fyzického. Stenografie.

Druhá přednáška, Dornach 3. dubna 1921 23

Omyly v pouhém myšlení a omyly, které pramení ze skutečností. Tyto, například teoretický materialismus, mohou mít také pro lidstvo prospěšnou stránku. Imaginací poznáváme budující síly hlavy, inspirací budující síly soustavy rytmické a intuicí síly výměny látkové. Charakter imaginace a podstata vzpomínkového myšlení a předmětného poznání. Poznání a smrt.

Třetí přednáška, Dornach 9. dubna 1921 34

Před Aristotelem byl ještě chápán proces učení se mluvit, odtud instinktivní vědění, že ve slově zaznívá stejné duchovno-duševno jež tvoří přírodu. Vědění o preexistenci a znovuvtělování. Cesta dozrívání dávného chápání slova k abstraktní duchovnosti logiky a pojmu: Logika Aristotelova „nus“ Anaxangorova idea u Platona – nauka gnose o Logu – Logos a křesťanství, Janovo evangelium. Ve 4. století po Kr., bylo s konečnou platností ztracené vědění o Logu. Vědomí znovu dosažené pomocí anthroposofie.

Čtvrtá přednáška, Dornach 15. dubna 1921 43

Až do 4. století po Kristu žila astronomie a medicína Východu čerpaná ze světové moudrosti, instinktivně chápající éterično. Tato moudrost vplynula také do kultického života. Obraz Mithrova kultu, křesťanství. Dionýsius Areopagita. Další pronikání dávné moudrosti až k Basiliu Valentini, Jakobu Böhmovi a Paracelsovi. Od doby Konstantinovy proniká egyptssko-římský princip zjišťování do styku s pravdou a slovem. Končí chápání křesťanství na základě předkřesťanské moudrosti.

Pátá přednáška, Dornach 16. dubna 192155
Přelom ve 4. století po Kristu. Podstata řečtví a jeho tragika. Moudrost Orientu vniká do Evropy jako rozumová kultura arabismu. Ve zcela malém počtu duší ožívá opět tajemství chleba a vína a tím také tajemství dávné astronomie a lékařství. Jeho realita je shrnuta v grálském mystériu a vznáší se jaksi nad zmaterializovaným Západem a může být opět nalezena jen na základě vnitřní otázky individuálního člověka. Titurel. Novější zmaterializovaná forma tohoto hledání v zevních taženích do Jeruzaléma.

Šestá přednáška, Dornach 17. dubna 192165
Chápání materiálního světa Orientálci na základě duchovního světa. Evropan žije ve světě materiálním a odtud se musí snažit chápat svět duchovní. Přejít v řečtví. Zestátněné římské křesťanství přerušilo úsilí „zlidštění křesťanství v Evropě. Báseň „Heliand“. Otupění vůči vyšší moudrosti. Hledání Grálu. Od 15. století je zde nebezpečí, že lidstvo zůstane vězet v materialismu. Volání po prokřesťanštělém státě u Solovjova. Mocnosti, které dnes brání v cestě k duchovní aktivizaci. Láska ke zlu.

Sedmá přednáška, Dornach 22. dubna 192176
Světově-náborový vývoj a tragika Friedricha Nietzscheho jako boj proti silám zániku a symptom pro míru odcizení se duchu v poslední třetině 19. století. Obraz člověka, smysl pozemského života a podstata křesťanství nemohou být již Nietzschem přijímány, jejich znetvoření v pojmu o „nadčlověku“, o „věčném návratu stejného“ a v „Antikristu“.

Osmá přednáška, Dornach 23. dubna 192188
Míra, číslo a váha jako příklad pro ztrátu jáství a skutečnosti u lidí na cestě do abstraktnosti.

Devátá přednáška, Dornach 24. dubna 1921102
19. století jakožto kulminace abstraktní duchovnosti a materialismu v dějinách od 4. století. Dogma a kult. Síla pochopení duchovněvědeckých pojmů, které může ze sebe tvořit moderní intelekt, jako možnost k proměně a oživení ztuhlé, vnitřně nepohyblivé inteligence. Budoucí polarizace na katolický tradicionalismus a duchovně procitající intelektualitu.

Desátá přednáška, Dornach 29. dubna 1921 115

Od 15. století se zcela vtiskla éterická činnost do fyzického těla, myšlení se stalo lidsky subjektivním stínovitým obrazem, z něhož dochází k rozdělní na logické myšlení a na vůli, která je vázaná na poudy a instinkty. Překonání tohoto rozdělní v jezuitismu. Nutnost po 20. století uvést z já realitu do stínovitého myšlení, takže toto myšlení může žít v chaotickém sociálním a hospodářském světě, aby jej proměňovalo.

Jedenáctá přednáška, Dornach 30. dubna 1921 125

Význam roku 1840 jako začátku vlastního procitnutí duše vědomé. V jednotlivých národech se setkala toto procitnutí s různými staršími stavy vědomí: V Anglii se stavem podobným archaicky-homerovskému řečtví, ve Francii s dědictvím latinské kultury duše rozumu a v Itálii s dávnou kulturou duše pocitující. Oswald Spengler: „Prušství a socialismus“.

Dvanáctá přednáška, Dornach 1. května 1921 138

Dva hlavní proudy 19. století: formálně právnícky římský katolicismus románských národů a hospodářské myšlení vyrůstající ze sociální a průmyslové praxe Anglosasů s jejich mocenskými problémy.

Třináctá přednáška, Dornach 5. května 1921 152

Souvislost pozemského člověka se silami planet. Ještě ve 4. poatlantském období se vědělo o souvislosti vývoje já se Sluncem. Diferenciace sil procesu přijímání potravy: působení sil pozemských, sil okruhu, sil měsíčních a slunečních. Konstelace a pozemské zrození.

Čtrnáctá přednáška, Dornach 13. května 1921 164

Materialistická věda a duchovní věda jako duchovně kosmické události mezi výstupem Měsíce a jeho opětným návratem. Duchovnost přírodovědy by mohla vytvořit novou přírodní říši mezi říší minerální a rostlinnou ve formě pavoukovitých bytostí, které opředou síťovitě Zemi při jejím znovusjednocení s měsíčním bytím. Odříznutí člověka od života a duchovnosti světa.

Patnáctá přednáška, Dornach 2. června 1921 175

Myšlení Johanna Scota Erigeny jako projev vývojové metamorfozy mezi dávným jasnozřivým myšlením a myšlením intelektuálním. Pozdější účinky negativní teologie Dionýsia Areopagity a Origena v době Scota Erigeny.

Šestnáctá přednáška, Dornach 3. června 1921	190
Zánik světa a objevení se světa. Erigena mezi dávným a novým myšlením. Janovo evangelium jako svědectví o tom, že Kristus, Logos je Stvořitelem pozemskosti. V dávné době vládl princip Otce. Přejít od krvavé oběti k obětování chleba a vína. Konec světa jako konec duchovní síly vázané na tělo. Oswald Spengler. Možnost obnovy na základě reálného duchovního poznání.	
Sedmnáctá přednáška, Dornach 5. května 1921	202
Přelom 4. století z hlediska proměňujícího se tělesného života: nemoc a léčení. Vyhnaní živoucího vědění na Východ (Gondišapur). Boj vědomí Avicenny a Averoesa o chápání já z aristotelismu v protikladu vůči germánské cestě. Úkol anthroposofie.	
Poznámky.....	214